

ZPRAVODAJ

Listopad 2012

Vážení rodiče,

rok 2012 je téměř u konce, a tak se nabízí možnost bilancovat. Celý uplynulý školní rok 2011/2012 byl ve znamení oslav 20. výročí založení naší školy. Akce, na nichž se podílela celá škola, znamenaly oživení, radostné chvíle, nenásilnou reklamu pro školu, ale také hodně práce a úsilí. Za obětavou pomoc všem učitelům, žákům i rodičům děkuji a věřím, že příští oslavy budou ještě lepší.

Podařilo se naplnit vzdělávací plán gymnázia a minulý školní rok zakončily poslední ročníky maturitou. Výsledky těší a zavazují. Ještě před tím jsme ovšem stihli vyklidit celou školu a vyčistit ji – akce azbest se neřadí mezi tuctové zážitky. Aby toho nebylo málo, na přelomu května a června nás navštívila Česká školní inspekce. Její závěry mohou jen těšit: škola je hodnocena po všech stránkách pozitivně, příkladné je rozvíjení čtenářské gramotnosti, mezinárodní spolupráce a grantová činnost.

Od září nastala velká pozitivní změna ve spolupráci škol, které mají v názvu pod Svatou Horou. S příchodem nového ředitele na sousední základní školu doslova „roztály ledy“. Společné projekty, tělocvična základní školy i pro gymnazisty, důvěra a vzájemný respekt. Tak by se daly charakterizovat nynější vztahy.

Škola opět získala grant v rámci programu Comenius na spolupráci studentů z různých zemí. Téma „Kdo jsem? Místní, regionální, národní a mezinárodní identita v měnící se Evropě.“ je zajímavé a určitě zaujme řadu našich studentů. Čekají nás návštěvy partnerských škol v Anglii, Francii, Španělsku, Německu a Turecku.

V současné době běží práce na projektech vázaných na granty z Evropské unie, Středočeského kraje a města Příbrami.

Školská rada zasedala dne 13. 10. 2012 a kromě dalších bodů schválila výroční zprávu školy za rok 2011/2012. Potvrdila správné směřování školy a kladně hodnotí celkovou práci školy.

Těší mě, že mohu končit optimisticky. Česká školní inspekce školu chválí, výsledky maturitních zkoušek jsou výborné a v průběhu realizace přiznaných grantů škola rozšířila inventář o moderní didaktickou techniku. Učitelé absolvovali řadu kurzů pro zvládnutí moderních pomůcek i kurzů zaměřených na sociální dovednosti. A žáci Dnem divadla a dalšími akcemi dokazují svoji vysokou úroveň. Věřím, že naše dobrá práce přivede do našich lavic více studentů.

Mgr. Pavel Sedláček

Výdaje Společnosti přátel Gymnázia pod Svatou Horou za období 1. 1. 2012 – 31. 10. 2012

Odměny a ceny studentům (lyžařský výcvik, sportovní den, závody plavání...)	2 700 Kč
Vektor – Scio testy (spoluúčast studentů 2.700,-Kč)	8 300 Kč
Maturitní ples a maturity (příjem za vstupné + dary 139.500,-Kč)	140 000 Kč
Trička, propagační předměty, dary partnerským školám	9 600 Kč
Studijní průkazy	2 700 Kč
Reklamní vysílání, zviditelnění školy	15 900 Kč
Příspěvek na lyžařský výcvik	8 700 Kč
Podlahová krytina – učebna informatiky	30 000 Kč
Školení první pomoci	3 000 Kč
Ostatní výdaje (předplatné časopisu, jízdné pro studenty, vyhotovení daň. příznání...)	8 900 Kč

**Aktuální stav finančních prostředků Společnosti (banka + pokladna):
149.000 Kč**

Příbram 5. 11. 2012

(Pod)Svatohorští na velké scéně

Den divadla 2012 pro ZŠ v duchu antické inspirace

*Smrt se chopí tvého těla,
skrze lůno ženy tvé,
syn tvá smrt, smrt tvůj syn,
smrt, smrt, smrt
(Oidipus, 2. A)*

Studenti Gymnázia pod Svatou Horou hráli v pátek 21. září na velké scéně Divadla Antonína Dvořáka v Příbrami pro více než 500 žáků základních škol našeho regionu. Ti se

tak mohli po Poctě Shakespearovi či Starých pověstech českých, které byly tématem v minulých letech, seznámit díky projektu Den divadla Gymnázia pod Svatou Horou s řeckými bájemi. Na jevišti tak ožili nejen Oidipus, Médea, Antigona a Theseus, ale i Plautův Lišák Pseudolus, sehraný dramatickým kroužkem svatohorského gymnázia.

Oslepeného Oidipa střídal božský pěvec Orfeus s výpravou za zlatým rounem, Antigona byla zaživa zadržena a Theseus se po tom, co zabil Minotaura, stal vládcem Athén. Pseudolus přechytračil kuplíře Baliona, ale i svého pána Simu. To vše se událo ve dvou hodinách jako činohra, balet, pohybové divadlo či zpěvohra s tanci.

Tento rok jsme byli mile zaskočeni rychlostí, s jakou se nám podařilo vyprodat divadlo. Během prvních dvou dnů od rozeslání reklamních letáčků základním školám jsme měli plno. Pro velký zájem jsme tedy přidali ranní představení. Jako každý rok nás návštěvou potěšily nejen školy z Příbrami, ale také z Kamýka, Obecnice nebo Blatné.

Věřím, že diváci i herci si Den divadla 2012 užili, my na Gymnázium pod Svatou Horou už pomalu chystáme téma pro rok 2013 a těšíme se, až opět vstoupíme na prkna, která znamenají svět.

Projekt Den divadla 2012 by nemohl být realizován bez finančního příspěví města Příbram, dlouholeté a skvělé spolupráce s příbramským Divadlem Antonína Dvořáka, ale také učitelů základních škol, kteří nás podpořili a přivedli své žáky. Děkujeme.

Mgr. Tomáš Bílek

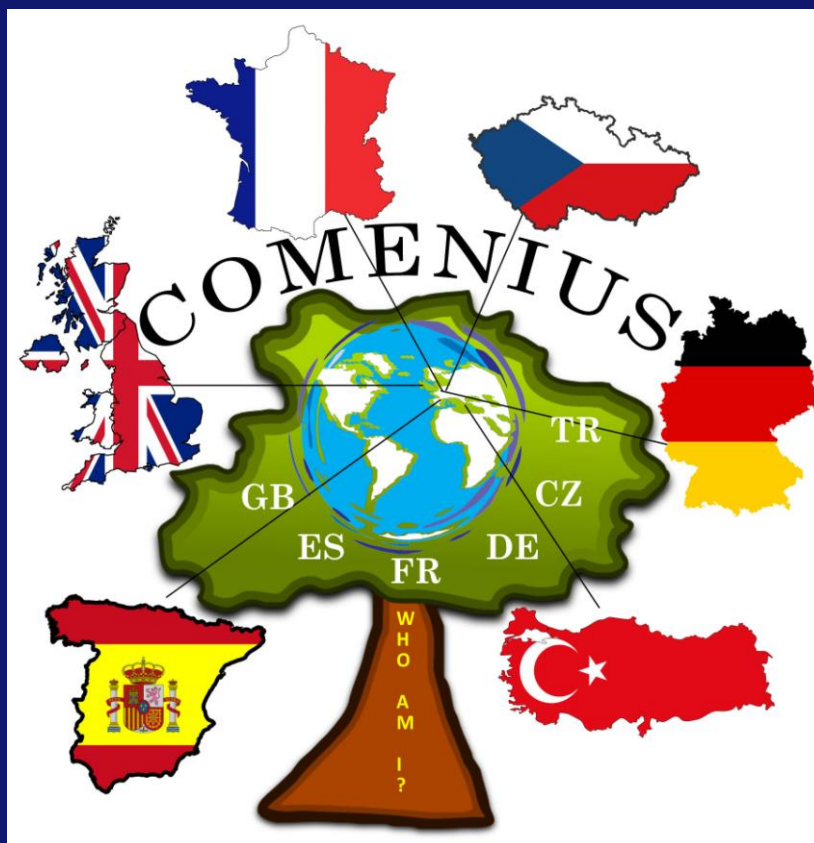
Z projektu do projektu – Comenius 2010–2014

Gymnázium pod Svatou Horou jde doslova z projektu do projektu. V červnu dokončilo projekt Comenius START, který probíhal od roku 2010 do roku 2012. Jeho tématem bylo prozkoumání problémů mládeže pomocí umění. Díky projektu 36 studentů a kantorů svatohorského gymnázia navštívilo naše partnerské školy v Litvě, Velké Británii, Maďarsku, Itálii, Rumunsku a Turecku. Mnozí z nich zde našli přátelství, která trvají i po skončení projektu.

Díky úspěšné žádosti se rozběhl v září tohoto roku nový projekt Comenius, tentokrát zaměřený na téma „Kdo jsem? Místní, regionální, národní a mezinárodní identita v měnící se Evropě.“ Během dvou let se naši studenti podívají do partnerských škol v Německu, Francii, Anglii, Španělsku a Turecku. Gymnázium pod Svatou Horou bude také samozřejmě hostit kolegy ze zahraničí.

První výjezd je naplánován do Turecka a uskuteční se začátkem listopadu. Půjde o úvodní setkání. Mezi studenty, kteří pojedou, je také výherce školní soutěže o nové logo projektu Comenius Stanislav Karas z 1. A.

Mgr. T. Bílek, Mgr. I. Dražanová, Mgr. K. Sedláčková

Za vánoční atmosférou do Pasova

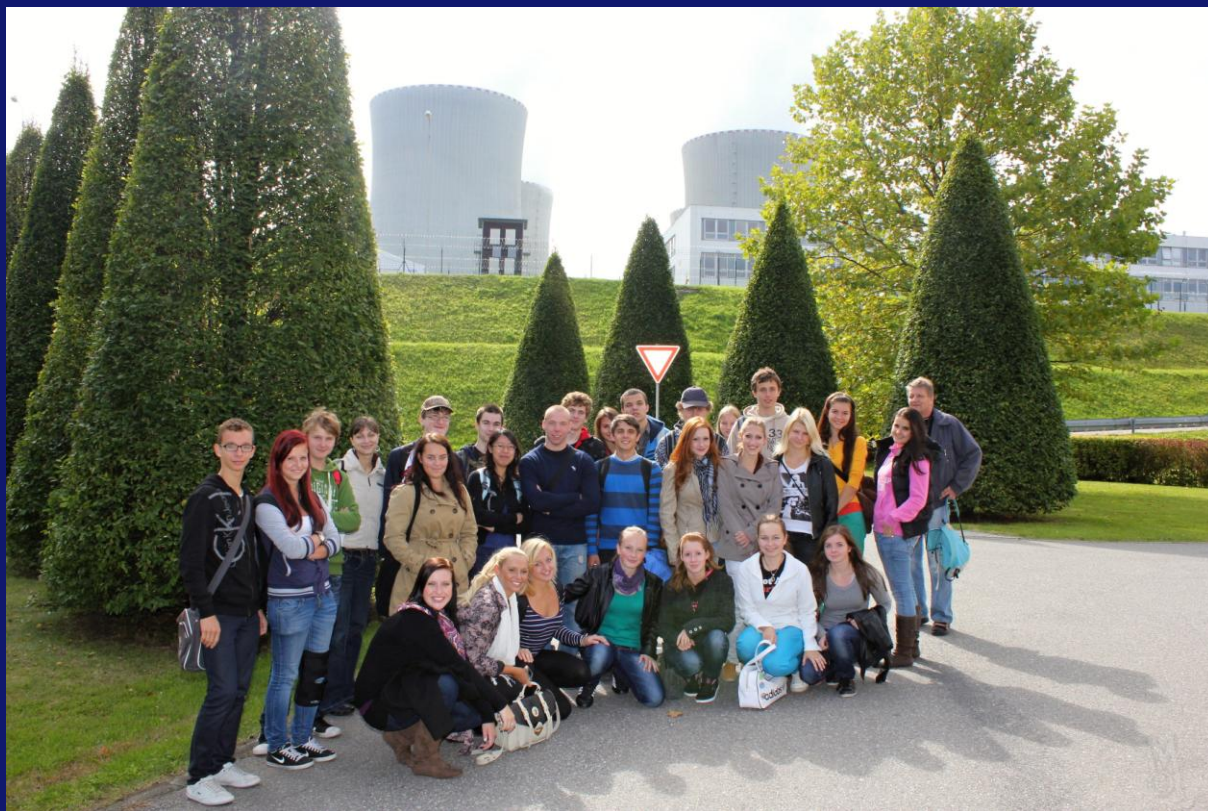
Vánoční čas se pomalu blíží a s ním i každoroční výlet do některého z německých měst, která se v adventním čase tradičně ponoří do kouzelné atmosféry vánočních trhů. V letošním roce jsme zvolili nádherné bavorské město tří řek – Pasov. Nechte se vytrhnout z vánočního shonu a pojedte si s námi ve středu 12. 12. 2012 (krásné datum) projít historicky významné město s dominantou barokního dómu, který v sobě skrývá největší varhany v Evropě. Zároveň na sebe nechte dýchnout vůně tradičních německých perníčků, svařeného vína či punče.

Mgr. Zdeňka Křesinová

JE Temelín? Ano, opravdu tam je.

V neděli 23. září se vydala skupina studentů Gymnázia pod Svatou Horou na exkurzi do Jaderné elektrárny Temelín.

Před samotným vstupem do elektrárny však musíme nejdříve absolvovat nezbytné školení a seznámení s návštěvním řádem. Proto naše první kroky směřují do informačního střediska. Zde zhlédneme 3D film o tom, jak lze uskutečnit i utopické představy, a nakonec je nám doporučeno, ať si odložíme všechny své fotoaparáty a zbraně a nenosíme je do elektrárny. Odkládáme naprosto vše kromě oblečení a občanského průkazu, bereme přilby a kartičky s nápisem „exkurze“ a vyrážíme na čtyřkilometrovou procházku.

První překážkou na cestě je vstupní budova, nahlašujeme jméno a předkládáme občanský průkaz, procházíme detektorem kovů, masivním turniketem a poté ještě měřičem záření. Nikdo nespustil poplach, nikoho nezatkli. Je nám tedy povoleno vstoupit do samotného areálu elektrárny. Průvodkyně nám ukazuje, kde co je a jak to přibližně funguje. Odpovídá i na naše všetečné otázky typu Kde tady teda sedí Homer Simpson? A Pěstujete opravdu v chladicí věži rajčátka?

Pomalou procházíme areálem a je nám divné, proč za našimi zády stále kráčí nějaký pán. Stačí pouze letmý pohled na jeho oblečení a hned je to jasné. Jedná se o příslušníka ochranky. Přicházíme k druhému bloku elektrárny. Nacházíme se ve strojovně. Předem jsme upozorněni na hluk a jsou nám nabídnuty špunty do uší. Uvnitř je příjemné teplo. Průvodkyně nám ukazuje, kudy přichází horká pára o teplotě přibližně 320 °C a kudy

poté odchází „studená“ pára o teplotě pouhých 280 °C. Stoupáme vzhůru a dostáváme se k turbíně. Ta je uložena na obřích pružinách, které zabraňují rozkmitání budovy. Po krátkém výkladu opět scházíme do přízemí.

Strážný nás pouští z budovy, většina z nás vyndává špunty z uší a odcházíme opět směrem k vstupní budově. Znovu procházíme měřením radiace. Všichni jsou „čistí“. Vracíme se do informačního střediska, prohlížíme si expozice, modely, hrajeme si se simulacemi elektrárny a hlavně obdivujeme mlžnou komoru. Poté, co si všichni všechno zkusili, odcházíme zpět k našemu autobusu, děláme poslední fotku a míříme domů.

Byla to opravdu podařená nedělní exkurze. Tak snad zase někdy příště.

Martin Lang, 6. A

Pocity pod maskou

Bylo, nebylo. Jednoho dne napadlo jednoho chlapce (a jeho pár přátel), že možná společně pokořili světový rekord. Popravdě se jim to nejspíše podařilo, aniž by se o tom mohli přesvědčit. Už jim nestačilo ubohých pět dní v týdnu strávených ve škole. Oni cítili potřebu, chtěli, museli Gymnázium pod Svatou Horou navštěvovat i o víkendu. Oni bez toho prostě nemohli existovat. Ano, možná jsem já ten chlapec, ano, možná jsem navštěvoval školu 18 dní bez jediného volného dne. Ale pročpak ne, když se o víkendu naučím spoustu důležitých věcí.

Škola o sobotě a neděli zní strašně. Možná vás vyděsí, že existují lidé, kteří víkendové navštěvování vzdělávacích institutů milují. A asi nebudete překvapení, že se řadím právě mezi ty bláznivé milovníky. Pochopit mě může ale pouze ten, kdo ví, o čem mluvím...

Díky víkendovým seminářům pořádaných Gymnáziem pod Svatou Horou (za finanční podpory Fondu sportu, volného času a primární prevence Středočeského kraje) se mi rozšířily obzory. Po semináři Uměleckého přednesu následoval seminář Herectví, který jsem si užíval pod vedením zkušené lektorky Hanky Frankové.

Naši lektorku znám už relativně dlouho, a proto jsem byl zařazen ještě s několika přáteli do kategorie mazáků. Čekala na nás interpretace dramatického i literárního textu, práce s prostorem, rekvizitou, kostýmem i s maskou. Myslím, že jsme za víkend stačili udělat pořádný kus práce. Naši mladší spolužáci se nenechali zahanbit a svým nasazením, jak bylo poznat na závěrečných výstupech, se nám velmi dobře vyrovnali.

Já si nejvíce užíval práci s neutrální divadelní maskou. Nasadíte si ji a cítíte volnost a svobodu, vaše okolí na vás nic nepozná. Oslovil mě ten pocit čistého štítu. Bez oblečení a dalších tělesných proporcí (vlasy, výška,...) je totiž těžké pod maskou někoho poznat. Věřím, že získané pocity jednou nějakým způsobem využiji, ať už v potenciálním divadelním životě nebo v tom reálném.

Jan Cvačka, 6. A

Den jazyků netradičně

Ve středu 26. září uspořádalo Gymnázium pod Svatou Horou Den jazyků. Tento den nebyl jen pro samotné studenty, ale i pro žáky vedlejší základní školy.

Žáci z 1. A, 2. A, 3. A společně se žáky z 1. C a ze ZŠ měli aktivity ve škole. Připraveno bylo přeřkávání jazykolamů, poznávání významných budov na obrázcích, zpívání německých písniček a hraní hry scrabble nebo pexesa. Zajímavá byla také prezentace o Španělsku od paní profesorky Evy Martinez.

Naopak starší ročníky měly trochu "akčnější" činnost. 2. C absolvovala rozhovor v angličtině s několika imigranty, kteří nyní žijí v Příbrami. Ostatní třídy popsaly anglicky důležité příbramské pamětihodnosti a vše muselo být zpracováno videozáznamem. Mezi oblíbená popisovaná místa patřilo například světoznámé poutní místo Svatá Hora či náměstí T. G. Masaryka.

Z těchto videí bylo vybráno učitelským sborem vítězné video 4. A, které se dostane do zahraničí v rámci projektu Comenius.

Vítězné video patří naší třídě a musíme říci, že jsme si to zasloužili. Většina žáků tomu věnovala skutečně hodně času a úsilí, a proto jsme rády, že byli takto oceněni. Samozřejmě mít více času, video by bylo lepší i po stránce zvukové. Bohužel se to nestihlo. Práci na projektu jsme se snažili rozvrhnout rovnoměrně mezi všechny, nicméně těžší úkoly si vzali na starost naši spolehlivější spolužáci. Ten den jsme byli kvůli veškerému spěchu protivní a unavení. Naštěstí jsme to ve zdraví přežili a po dokončené práci jsme se společně zasmáli našemu výslednému dílu. Pokud se taky rádi smějete, vřele doporučujeme zhlédnout naše video.

Eliška Čeřovská a Michaela Hurtová, 4. A

Z tvorby studentů

1. A píše o cestování

Domov

Když ráno slunce vychází,
měsíc chodí spát.
Tma je náhle v nesnázích,
musíme rychle vstát.

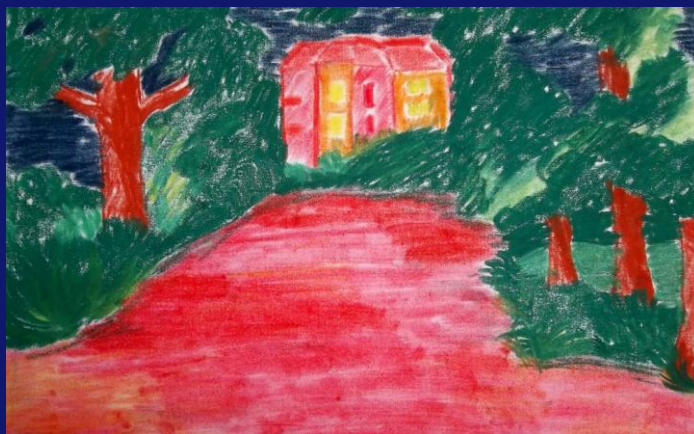
Někdo se probudí u moře,
a někdo zase v horách.
Na slunných stráních, na zelené
hoře,
budí se zvířata v norách.

Já se však probouzím doma,
nikde jinde už nechci být.
Vábí mě ta krajina známá,
je jen jedna, není jich víc.

V ostatních zemích je třeba jiná,
rozlehlá, krásnější, kdo mi to poví?
Netřeba cestovat, zůstaňme doma,
víte co je ve světě nemocí?

Co z toho plyne alespoň pro mě?
Každé loučení zabolí.
Pak zůstaňte zde, ve svém vlastním domě,
vždyť přec vám tu nic nechybí.

Eva Menšíková

Barbora Jandová 2. C

Zákoutí Anglie

Do anglických zákoutí bych se rád trmácel,
mým hvězdným korábem se pomalu navracel,
ale předtím bych se zastavil,
na anglický čaj konvici postavil.

U Stonehange líně bych poseděl,
na Big Ben s obdivem pohleděl,
do červených autobusů jak patrové domy
bych se posadil a myšlenky odložil.

Na Trafalgar Square jsem vystoupil,
u kašny se osvěžil
a s Anglií pomalu se loučil,
abych mým hvězdným korábem zpět se navrátil.

Jan Rudolf

Eliška Čeřovská 4. A

Levandule

Levandule šustí si v řadách vedle sebe
Ta jejich barva mě tak trochu zebe
Zelené stonky fialové květy
Moje touha říká věty
Ty ty levandule ty jsi můj sen
Chtěla bych tě pozorovat celý den

Eliška Andělová

Petra Čebišová, 1. C

Javorová touha

Vůně citronu, východ slunce,
moře plné temných stínů, záře půlměsíce,
tržiště vonící pečenými rybami,
krajina kypřící horami,
to jsou prázdniny v Bulharské republice.

Kovová dáma, elegantně stojící,
skvostné muzeum, obrazy se plnící,
novověký zámek s velkou historií,
rušná noc, hvězdy na nebi se třpytící,
to jsou moje dny ve Francii.

Vysoké vrcholky strmých pohoří,
skalní štíty pokryté ledovci,
podobný jazyk psaný latinkou,
našimi nejmenšími sousedy jistě jsou,
Slováci.

Hodně zemí jsem již navštívila,
avšak ta za oceánem láká mě zcela.
Zářivě rudý list na bílém pozadí,
to je ta světoznámá vlajka Kanady.
Žít v této zemi bych vážně chtěla.

Marie Soukupová

Michaela Šternberková, 1. C

Vzlétnout jako pták bych chtěla,
podívat se na místa,
která jsem jak živa neviděla.

Za hranice světa smět,
jen skočit do vlaku a jet.

Zastavit se na kopci,
nadechnout se vzduchu...
a pak můžu pokračovat,
v cestě v dobrém duchu.

Podívat se do Ameriky,
podívat se ven,
avšak se pak neproбудit:
„Vše byl pouhý sen...“

Marie Šrámková

...

Já chtěla po Paříži kráčet
a křičet, že není ani mráček.
Na Eiffelovu věž se vydat
a v pařížských parcích létat.
Poznat Mireille Mattie,
i když možná nežije.

Lucie Krautová

Cestování na lodi

Cestování, dojemné to slovo!
Někdo stačí fantazií cestovat,
někdo potřebuje přímo na přídi lodi stát,
a pořádně to prožívat.

Na lodi je to prostě lepší!
Můžeš plout s větrem jako o závod,
k tomu vůbec přeci nepotřebuješ návod!
Stačí si stoupnout na špičku lodi
a úžasný pocit z toho zrodit.

Opřít se o příď, zavřít očka,
rozevřít ruce a svět přeci počká.
Čas jako by se zastavil!
Je to úžasné si takto počít...
a přeci stačí jenom zavřít oči!

Lucie Balková

Zdeňka Smolová, 3. A

Kristýna Urválková, 2. A

5. A ve víru ismů

Cizinka na návštěvě

Jsme v parku a všude kolem tma,
sedíme v prázdné kašně
a na světě jsme jen my dva.

Listí padá, vítr fouká,
v dáli malé kotě mňouká.
Jsem malá, malinká
už přichází, Cizinka.

Slečna ostrá, dech má hrubý
všechny lístky strhaly její zuby.
Je chladná, kazí večer.
Slza po líci mi teče...

Kateřina Bendová

Eliška Hronová, 2. A

Kill the Barbie

Znáš sirou Opuštěnou?
Podzim. Sama.
Být tak skrytá pod peřinou!
Podzim. Sama.

To vítr stromy češe.
... má vykloubená noha...
Listí přikrývku nese.
... má rozkousaná ruka...

Já chtěla jsem být volná!
Z područí se trhnout!
Však musela mi boty zout,
ve zlatou hřívu вплédat květy,
abych pak v koutě pozdravila svoje tety.
Jsem bezradná! Ona byla zrádná!

Já nezvládnou! Já, Barbie!

V přírodě jsem našla stéblo
polštář můj.
Je krásná, teď už ji znám.
Je nelaskavá k mým barvám.
Už zbledl úsměv můj,
plastové srdce ztuhlo.

Víš, co jsou barbíny, ne?

Alena Machová

Michala Zemková, 2. C

Strom

Vítr fučí, ohýbá mě, zkouší,
já však stojím bez reptání s pokorou,
pozoruji, nemluví, i když věky končí,
jsem všem velkou nesoudící oporou.

V zimě mě hřeje sníh, který všechny studí,
lidé žijí, žijí se spoustou problémů,
déšť mě zavlažuje, přestože všem vadí,
věci vypadají jinak z různých pohledů.

Jakub Pogran

Hana Bartošová, 4. A

Zmatená

Snaha lapit kořist nebyla marná,
beznaděj a úzkost byly ty tam.
Špatný cíl, dobrý úmysl.
Královnou jsem teď jmenovaná,
k čemu to bylo, dnes se ptám.

Má hrdost se třese, jsem loutka tvá,
žárlivá, prázdná a bezradná.
Jsme v kleci citů obklopení tmou.
Mé myšlenky na mne stále řvou.
Bolí, však neumím se vzdát...

Kateřina Bendová

5. A jednou novinářem s MF

Podrobný návod, jak zrušit Facebook

aneb ani smrt vám nepomůže!

Ráda bych se se čtenáři podělila o jednu nemilou osobní zkušenost. Nepadlo vás někdy, co se s vaším Facebookem stane, až jednoho krásného dne jednoduše nebudete? (Vyloučím-li tu možnost, že se vaše duše spojí s Facebookem přes záhrobní wi-fi.) Možná, že se vaši známí nebudou chtít kochat vaší fotkou pokaždé, když do vyhledávače zadají počáteční písmenko vašeho jména. Jak tedy zrušit cizí Facebook v pěti krocích?

Složitě vyhledávám stránku zrušení účtu. (Nápověda na otázku jak zrušit cizí účet odpovídá: Nebyly nalezeny žádné výsledky. Musím si proto poradit sama...)

Po čtvrt hodině hledání v nápovědě nalézám tzv. zvěčnění účtů. To ale neznamená, že se účet odstraní!

Po dalších deseti minutách... hurá! Nalézám i stránku odstranění účtu z důvodu úmrtí!

Vyplňuji formulář ohledně vztahu k zesnulé osobě, příkládám zprávy o úmrtí.

Dostávám email... We are very sorry to hear about your loss... bla bla bla... závěr: nejsem nejbližší rodinný příslušník, nemohu odstranit cizí účet, ale! Cituji: The account will be memorialized.

Jsem slušně řečeno v háji. Nejbližší rodinný příslušníci Facebook nemají a nikdy mít nebudou. Mám se smířit s tím, že budu mít stále před očima profilovou fotku dotyčného? Víte... ne všichni na to mají nervy...

Rok a půl poté, co jsem se pokoušela účet odstranit, stále nebyl takzvaně zvěčněn, během roku a půl se zkrátka nic nestalo, stále vidím profilovou fotku... Co mohu dělat? Právě projíždím nápovědu Facebooku a bliká na mě otázka: „Pomohla vám tato odpověď?“ ANO, NE. S potěšením klikám na NE, rozbalí se mi další podotázka „Proč ne?“

a spousta možností odpovědi (jako vždycky!), vybírám z nich tuto: TATO ODPOVĚĎ SE MI NELÍBÍ! Děkujeme za váš názor. The Facebook Team. Alespoň tak mohu vyjádřit svůj nesouhlas... snad ho někdo vezme v potaz... a nebo taky ne. Dál se budu kochat fotkou, když se občas překlíknu, tak i citovými výjevy přátel dotyčného, a nadávat na Facebook... ale podělím se o to alespoň s vámi, a možná jednou napíšu o tom, jak zrušit SVŮJ Facebook v pěti krocích.

Alena Machová

Recenze na divadelní představení Válka profesora Klamma

Opět se nám tajil dech

Již potřetí mohli usednout diváci do školních lavic Gymnázia pod Svatou Horou. Členové divadla Minor se svým představením Válka profesora Klamma, jehož autorem je Kai Hensel, opět dorazili do vlídného prostředí jedné z učeben naší školy.

Kontroverzní téma této hry je nám odhaleno hned při „první hodině“ s profesorem Klammem, bravurně ztvárněným Oldřichem Navrátilem, který je jediným aktérem v této hře. Profesor Klamm přichází do třídy, z jejíž studentů prýští opovržení. Diváci se dozvídají, že jako třída mají roli nezbytně nutnou, jelikož se stávají součástí děje. Třída se po tragické smrti jejich spolužáka rozhodla vyhlásit profesorovi válku mlčením. V některých komických momentech, které jsou vlastně spíše tragické, je těžké pro publikum, které nemá vydat ani hlásku, udržet smích. Zvláště když si pár diváků vybere pro bližší „spolupráci“ a v průběhu představení je oslovuje vymyšlenými jmény a útočí na jejich osobu, protože se stanou jedním z žáků. Profesor Klamm, který nedá svému žákovi dostatek bodů, aby byl připuštěn k maturitě, nejdřív svou vinu na jeho sebevraždě odmítá a žádá po studentech omluvu. Avšak (dle mého názoru) bezcitná třída stále mlčí a Klamm nemá možnost se ospravedlnit, až nakonec svoji vinu přijímá a nemůže s ní žít. Poté, co vyzkouší všechny možné prostředky pro usmíření se studenty, kteří zůstávají chladní, se situace profesorovi plně vymkne z rukou. Neunáší svou vinu, ve třídě se opije a po závažném incidentu s panem ředitelem je mu doporučeno školu opustit. Při poslední hodině jde všechno humorem stranou, dojmavá řeč Klamma by nezlomila jen velmi chladnokrevnou třídu. Žáci, diváci sedí ve svých lavicích se zatajeným dechem a mnozí nezadrží slzy dojetí. Poslední výstřel všem vezme iluze na happy end.

Toto emotivní představení – přeložené Viktorií Knotkovou – bych doporučila každému, člověk z něho odchází s neuvěřitelně silnými zážitky a pocity. A co se týče hlavního „hrdiny“, pana Oldřicha Navrátila, myslím si, že nikdo jiný by takto perfektně profesora Klamma neztvárnil. Velký obdiv náleží rovněž režisérovi, kterým je Jan Jirků.

Veronika Šebestová, 4. C